

minister indfat af Landsstinget. Den vilde kun kunne komme til Anvendelse i ganske enkelte Communer i Landet, og Udvalget tillægger den derfor ikke en saadan Betydning, at det vil foreslaae den optaget paany.

I Udkastets § 3 er det høieste Antal af Valgmand i en Commune indskrænket til kun at maatte være halvt saa stort som de umiddelbare Valgeres, idet, som det hedder i Udkastets Motiver, det Forholdstal, hvorefter Valgmændenes Antal ikke maatte overstige to Trediedele af de umiddelbare Valgeres, ikke frembyder en aldeles tilstrækkelig Garanti mod Misbrug. Denne Forandring i den tidligere vedtagne Lov anseer Udvalget for mere væsentlig end de øvrige, og det kan ikke indrømme, at den Begrændsning, der var opstillet i hiin Lov, ikke skulde afgive en fuldstændig betryggende Garanti mod Misbrug; det troer endog, at ingensomhelst Begrændsning i denne Retning var fornøden. Naar Udvalget ene havde ladet sig bestemme af denne sin Overbeviisning om det Ufornødne i en saadan indskrænkende Bestemmelse, vilde det altsaa maattet foreslaae idetmindste at vende tilbage til det Forholdstal, der var fastsat i den sidst vedtagne Lov; men naar det maa erkjendes, at den i Landbefolkningen stedfindende Længsel efter og Trang til en Forandring i den Maade, hvorpaa Sogneforstanderskaberne sammensættes, er stor og almindelig, saa at Rigsdagen bør gjøre det Øverste, for at see en Lov fort igjennem, hvorved denne Længsel og Trang kan blive tilfredsstillet, og, naar det derhos maa indrømmes, at det i Virkeligheden vil blive meget faa Tilfælde, hvor Antallet af Valgmændene, efter de foreslaaede Bestemmelser, vil blive større end Halvdelen af de umiddelbare Valgeres Antal, saa har Udvalget af disse Hensyn meent at burde tilraade det ærede Thing at gaae ind paa Udkastets § 3 uforandret. Det tør da derved haabe at have fjernet den sidste Anstødssteen for den forønskede Lov.

§ 6 i Udkastet er i Indhold svarende til § 7 i den sidst vedtagne Lov med en uvæsentlig Tilføining.

§ 8 svarer til samme Lovs § 9, med det Tillæg, at Forstanderskabets Formand skal vælges i Aarets første, istedetfor hidtil i Aarets sidste Møde, hvilket Udvalget anseer for en Forbedring.

Idet Udvalget saaledes vil tilraade uforandret at vedtage denne Deel af det foreliggende Lovudkast, troer det at kunne fritage sig for at udvilde den Betragtningmaade, hvorefter man kan gaae ind paa et saadant System som ligger til Grund for samme, henvisende herom til Forhandlingerne desangaaende i sidste Session.

Om Udkastets anden Hoveddeel er Udvalget desværre ikke istand til at yttre sig paa samme Maade, som om den første Deel. I den oftnævnte af Rigsdagen sidst vedtagne Lov havde man troet af Hensyn til den Mening, der næres af Mange, at der bør sikres de Beboere, som svare mere betydelige Bidrag til Communen, en tilsvarende Indflydelse paa Bestyrelsen af Communens Anliggender, at burde fastsætte, at en vis Deel af Amtsraadets Pladser kun skulde kunne besættes med Etire af mindst 12 Edr. Hartorn. Men det angivne Formaal finder Regjeringen ingenlunde derved vilde opnaaes, og har nu i nærværende Udkast foreslaaet andre Bestemmelser, hvorved det tilstgtede Maal bedre skulde kunne naaes. Udvalget finder imidlertid, at den foreslaaede § 10 vilde saa fuldstændigt lægge Valgene af samtlige Amtsraadets Medlemmer i de umiddelbare Valgeres Magt, navnlig i Distrikterne, at den hele egentlige Bondebefolkning som oftest vilde blive betagen enhver Indflydelse paa disse Valg. Ved at gaae ind paa Udkastets § 10 vilde man, langt fra at gjøre Fremskridt i Grundlovens og Folkets Aand, endog gjøre et stort Tilbagekridt i saa Henseende, thi ifølge Anordn. af 13de August 1841 vælge Forstanderskabernes Affendinge dog 3 og enkelte Steder 4 af 6 Medlemmer, medens de efter Udkastet vilde være i Minoritet lige overfor de større Hartornseiere og saaledes blive uden nogen afgjørende Indflydelse paa nogen Deel af Valgene. Det er vel i Moti-